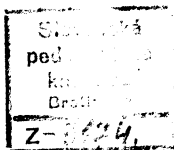

Výročná zpráva

D. bat. slovenského reťazca
v Kláštore pod Znievom

Robert Róm:

Cesty a rozcestia mládeže

Starou, aj zo skúsenosti všeobecne známou pravdou je, že nevera kope hrob národom. Národ bez viery ztráca porozumenie pre všetky ideály, miznú z neho zároveň všetky ctnosti, aby nepravosť nadobudla tým širšej pôdy: krásne to vystihol sv. Augustín, keď povedal, že svet bez viery stáva sa „spelunca latronum“ — skrýšou lupičov; nie menšiu pravdu hlásal aj slávny Michelangelo, keď pomenoval vieru „darom všetkých darov“.

Veru skutočne boli to krásne časy, keď jednota viery spojovala a posväcovala, a spojovala predovšetkým rodinu, základ to štátov; v týchto rodinách harmonia viery, náhľadov a mravov bola tým krásnym a skalopevným základom rodinného šťastia. Nebolo rozporov, domy tieto boli skutočne príbytkom spokojnosti. O mnohých dnešných rodinách — žiaľbohu — by sme nemohli to isté tvrdiť, lebo dnes rodičia a deti sa často nevedia porozumieť. Rôzne názory sú akoby klínom medzi nimi. Rodičia sú konzervatívni, milujú tradíciu, s úctou sa rozpomínajú na svojich predkov a za potrebnú uznávajú autoritu — deti sú presiaknuté heslami prítomnosti, sú zastáncami myšlienkovej a mravnej revolúcie, cítia antipatiu proti autorite a pravda, poprieť nemožno, že takýmto spôsobom sa deti aspoň v istom smysle odcudzujú rodičom.

Áno, mladí Absalomovia revoltujú proti starým, zkuseným Dávidom. Žiaľ, že aj výsledok je potom veľmi smutný. Len sa poobzerajme dobre a zbadáť musíme, koľko mladých, blúdiacich, rozbúrených duší žije aj dnes vo svete. **Žijú a pracujú bez ideálov, bez vyšších cieľov, bez zošľachtujúcich myšlienok a citov, akoby otrávení opojným vínom falošných prorokov — a matky plačú, bolestne nariekajú nad takýmito deťmi, pravda, ticho žialia, dusia v sebe bôľ, ako kedysi sv. Monika, keď úpenlivo prosila milosť pre svojho nešťastného Augustína...** Umierajúcou mladosťou je mládež bez zbožnosti, hynúcou mladosťou je mládež bez nadšenia preto, čo pre všetky pomínuté časy bolo vzácnym a svätým a táto umierajúca mladosť je najťažšou a najnebezpečnejšou chorobou národa. Mnohé chyby možno odpustiť mládeži, ale to jej nikdy nemožno odpustiť, ak nemá ideálov. Taká mládež je stromom bez životnej sily, bez kvetu a ovocia, ktorého korene už neomylnne začínajú hniť a práchnivieť. Taká mládež už nie jednému veľkému a silnému národu podfala nohy — aspoň toto by mohlo byť aj pre nás mementom a výstrahou...

* * *

Veda, poznatky, vedomosti, výskumy, objavy, lúštenia záhad — to je ideálom veľkej časti dnešnej mládeže, a právom...! V čomže záleží vzdelanie pravé, opravdivé? Hádam v tom, že niekto mnoho vie? Veru takto to veria mnohí, lebo toho považujú za najvzdelanejšieho, ktorý mnoho vie, učený človek je pred nimi aj vzdelaným človekom. Takto to veria mnohí. Keď však vezmeme do rúk štatistiku o vzdelanosti rôznych krajov, zistíme, že kraje, ktoré sa vyznamenávajú najväčšou učenosťou, vyznamenávajú sa zároveň aj najväčšou zločinnosťou.

Netvrdíme týmto, žeby sme boli hádam proti pravej kultúrnej práci škôl, ale áno, sme proti falošnej kultúre, proti takému vyučovaniu, ktoré nepozná Boha, nepozná Krista, lebo takéto vyučovanie je hotovým prameňom zkazy; keď človek, ktorý neverí v Boha, neverí v Krista, neverí v nebo, neverí v peklo, kradne, klame, zbíja, vraždí, kto by sa tomu divil, kto by sa na tom pozastavil? A že je to aj v skutočnosti tak, to nám jasne dosvedčia za-

láre, väzenia, blázince, ústavy pre choromyseľných, ktorých počet ustavične zväčšujú a do ktorých keď vnikneme, keď sa v nich dobre poobzeráme, nevidíme tam len prostých, nevzdelaných sedliakov, robotníkov, nádeníkov, ale áno, najdeme tam v hojnom počte aj takzv. pánov, ktorí majú osem gymnázií, matúru, akademické vzdelanie, preto ani nad tým sa nemôžeme veľmi diviť, keď čítame mienku francúzskeho lekára Descureta-a, dľa ktorého, keď sa opierame o hodnoverné štatistiky týkajúce sa žalárov, nemocníc a blázincov, zbadáme a zbadat musíme, že najviac telesných a duševných bedárov pochádza z takzv. triedy osvietencov a vzdelancov. Nemusíme však ísť ani tak veľmi ďaleko: Nedávny prípad dra Klepetára lekára a žurnalistu Michalku nám to s úplnou jasnosťou dosvedčí...

Pravé vzdelanie záleží teda v tom, že aj rozum vzdelávame, aj sa učíme, aj vieme, ale zároveň svoju vôľu k dobrému regulujeme: pravé vzdelanie spočíva v múdrosti srdca, v zošlachtľovaní duše, vo výchove vôle a v upevnení viery a mravov: položiť uzdu na svoje vášne, vedieť ich skrotiť, to je pravé vzdelanie, ale to je len tak možné, keď je naša slobodná vôľa podrobená náboženskému presvedčeniu, keď nasledujeme a uznáme za pravdu to, čo už aj malé dieťa z ľudovej školy opakuje ustavične: kdekoľvek ideme, čokoľvek činíme, všade nás vševedúce oko vidí, všade nás pozoruje...

Všelijaké spôsoby vzdelania poznáme: vzdelanie rozumu, či ináč kultúru intelektuálnu, vzdelanie vôle, či kultúru mravnú, vzdelanie citu, či kultúru estetickú a vzdelanie vonkajšie, ktorému zodpovedá kultúra hospodárska, technická, jedným slovom vedecká.

Že najväčším a najúčinnjším ohniskom kultúry je škola, o tom nikto nemôže pochybovať. Netvrdíme teda nič nového, keď hovoríme, že škola vždy bola a vždy bude zrkadlom myšlienkových smerov, ktoré v určitej dobe ovládajú svet. Bolo by veľmi ľahké rozhovoriť sa o tom, ako Kristus a jeho sväté učenie bolo kedysi osou celého vyučovania v školách, ako duch viery naplňoval školské sieni a ako z takýchto škôl vychádzala mládež hádam v niečom menej obrnená vedomosťami, ale zato tým viac disciplinovaná, poslušná a dbalá autority. Preto celá snaha Cirkvi sv. smeruje nielen k vyučeniu, ale aj k umravneniu človeka. Túto svoju vznešenú úlohu koná v kostole, v škole a všade, kde má k tomu príležitosť. K tomu však, aby vychovávala ľudí dobrých, mravných a šlachetných, nestačí púha kultúra intelektuálna, k tomu treba viac: viera a náboženstvo. Púha kultúra rozumová neudrží ani rodiny ani národy, ba ešte viac vieme zo zkušnosti, že mravná kultúra je vlastne merítkom veľkosti a sily národa. Veď čože máme z toho, že nemáme analfabetov, ale miesto nich o veľa viac zločincov, že učencých ľudí máme mnoho, ale ušľachtilých tým menej.

Kde je koreň tohoto zla, tejto falošnej kultúry? Nie inde, ako v laickej, bezkonfesijnej, beznáboženskej škole. Taká škola vedie človeka k tomu, aby sa venoval kultúre vonkajšej viac ako vnútornej. Samozrejme je, že duše takto vychované majú mravnú kultúru ozaj ubohú a veľmi žalostnú. Naučia síce také školy svojich žiakov, ako si majú podmaniť povedzme prírodné sily, paru, vodu, oheň, elektrinu, ale nevedia ich naučiť tomu, ako majú podmaniť svoje pudy a vášne, naučia ich, ako majú zúrodniť ohromné priestory neobrobenej zeme, ale nevedia ich naučiť obrobiť nezoranú časť svojho vnútra. Moderný človek podmaňuje si celý svet, ale duša jeho zostáva veľmi chudobnou. Preto hovorí známy pedagóg Fr. W. Foerster na konci svojho diela „Náboženstvo a výchova charakteru“: „Musím čo najdôraznejšie prehlásiť, že opravdivú výchovu charakteru, ktorej podstatou je ustavičné poukazovanie na najvyššie Dobro a centrálnu Pravdu, možno očakávať jedine od konfesijnej a na žiadan pád nie od neutrálnej školy!“ S týmto nepovedal síce nič nového, hoci pochvalyhodná je úprimnosť tohoto veľkého pedagoga, lebo veď už veľký učencce grécky Plutarch pochopil veľkú silu mravno-náboženskej výchovy, keď napísal v diele „De recte audiendo“: „Bez náboženstva klesá človek na stupeň zvieraťa; nechýbuje mu ku krvožíznej šelme nič iné, len lvie zuby a vlčie pazúry!“

Naše gymnázium

Tak ho menovali, keď ho pred šesťdesiatimi rokmi otvorili. Tak ho menovali tí veľkodušní slovenskí patrioti, ktorí naplnili všetké svoje duševné a hmotné sily, aby sriadili svojmu národu katolícku slovenskú strednú školu. A to v tých časoch, o ktorých dnešná doba súdi, že boly krute neprajné slovenskému národnému duchu, že boly časmi otroctva.

I dnes ho menujeme „naším gymnáziom“. Veď i dnes, v dobe národnej slobody, tá samá láska k národu, tá samá šľachetnosť a obetivosť veľkodušných národovcov ho vydržiava a udržiava.

Na stredoškolských výročných správach hrdo sa skvejú podobizne moderných školských palácov a na obálke našej výročnej správy nenachádzate nič. Akoby „naše gymnázium“ ani nemalo príbytku.

Oj má, tiež má. To je ale ešte ten domček, do ktorého naši šľachetní predkovia, naši hrdinskí národní buditelia naše gymnázium pred šesťdesiatimi rokmi umiestnili. Je to prízemný domček, tesný, zodratý a zostarelý. Ako tá stará babička, ktorá už len z útechy nad svojimi zdarne odchovanými udatnými synmi a junáckymi vnukmi žije, ktorá svoju krásu ponechala dobe svojej mladosti, tak skromne a stydlivo skrýva sa budova nášho gymnázia pred modernými očami. Pieta k domku tomuto nám nedovoľuje, aby obraz jeho pred nechápajúcich predkladateľ bol. Táto stará babička naša s jej zehradlým, zevrklým starým telom, ktorá odchovala Ferka Urbánka Krčmeryho a mnohých iných výtečných pracovníkov, nemôže byť vystavená posudku nezasvätených.

Synovia a vnúčatá milej babičky postarajú sa, aby naše gymnázium tiež dostalo modernú školskú budovu. A potom pozostatky starej babičky, ako vzácne národné relikvie ostanú predmetom našej stálej úcty, dnes už ako jediná slovenská Alma Mater.

Naši slávní predchodcovia umiestnili naše gymnázium v Kláštore pod Znievom, v malom mestečku turčianskom.

Len z púhej náhody by ho boli sem uložili? Iste, že si to dobre premysleli, kde majú založiť prvý pilier slovenskej vzdelanosti a prečo sem.

Osud miest a mestečiek býva zpečatený ich prírodnou polohou. Jedno sa stane priemyselným, druhé poľnohospodárskym, tretie obchodným následkom prírodnej polohy a prírodných okolností. Či to platí aj pre výchovné a výučné centrá?

Tak sa zdá, že áno.

Prečože by pre iné boli ukladali svoj jedinký kultúrny klenôt národní buditelia práve v mestečku možno naj-menšom? Nebola to nahodilosť, akou bol malinký Betlehem vo veľkej Judei. Boly to pedagogické a didaktické výpočty. Následky odbornej úvahy a správne pochopenie prírodnej polohy. Veď v tomto páde nie po prvý raz.

Premonštráti a neskôr Jezuiti práve tento bod svojich rozsiahlych majetkov vyvolili za kultúrne centrum. Jezuiti tu založili gymnázium už roku 1588, ktoré tu bolo do roku 1599, kedy bolo preložené do Šaly nad Váhom.

Po zatvorení slovenského katolíckeho gymnázia uhorská vláda v tomto mestečku umiestnila učiteľský ústav. Ústav veľmi dobrej povesti, z ktorého mnoho prvotriednych pracovníkov dostal národ slovenský. I Martin Kukučín bol jeho žiakom. Rýdzi slovenský duch mestečka nadehnuť a zapáliť srdcia chovancov. Večná škoda, že práve pre túto príčinu v dobe prudkej maďarizácie tento chýrečný ústav z pokuty prenesený bol inde.

Ako vidno v mestečku tomto už od dávna ozýval sa a ozýva sa vážny i veselý hlas študujúcej mládeže. Obyvatelstvo s pokolenia na pokolenie pri-vykalo na študentský život a prispôbilo sa k nemu. Každý pohyb žiaka je tu mnoho pozorujúcimi očami kontrolovaný. Vie sa o každom, kedy pracuje, kedy zaháľa, kade chodí a čo robí.

Na nevinné pobavenia príležitosti tu dosť v zime-lete. Čo poskytujú hory a vrchy výletníkom a turistom, to majú kláštorskí študenti v bezprostrednej blízkosti a v takej miere a nádhere, ako málokde inde.

Každý zkusený vyučovateľ prírodovied uzná výhody vyučovania týmto vedám v samej prírode. Nahrádzanie obrazmi, modelmi, filmami, preparátmi tohto bezprostredného spôsobu výučby je s mnohými výlohami a veľkou námahou spojené. A konečne ostane iba náhražkou. Svedčia o tom celé muzeálne sklady predmetov, ktorými sa musia veľkomestské školy zaopatriť a zásobiť, aby aspoň čiastočne nahrádzaly bezprostredné vyučovanie v prírode. Súvislosť zjavov, biologický súlad a ekológiu prírody ani tie najbohatšie zbierky nenahradia.

Každý zkusený pedagóg prisvedčí, že k upevneniu mravných základov a k nenarušenému vývinu charakteru potrebná je čím väčšia izolovanosť od príležitosti k zlému a čím pečlivejšia redukcia zlých príkladov. Po stránke tejto Kláštor pod Znievom odnesie sipalmu vífazstva. Mestečko je svojou geografickou polohou bezpečne skryté pred zkazonosnými prúdmi.

Charakter obyvateľstva je otužilý. Nesvedol ich ani shon za odmenami v dobe prudkého maďarčenia, nesklátil ich ani dar dnešnej doby. Zdobí ich nábožnosť a roduvernosť. Ký div, že rodičia z ďalších krajov radšej posielajú svoje detky do tohto čistého ovzdušia, ako inde, možno i lacnejšie prístupného mesta.

Po prevrate naše gymnázium žiadalo sa spontánne k životu. Veď kedyže svitnú priaznivejšie časy pre slovenský ústav, a to ústav tak pietnej minulosti, ako v dobe, keď je vzduch saturovaný slovami slobody a keď sa trpko spomínalo na predošlú dobu otroctva.

Ktože by si to len bol smel pomyslieť, že vtedy, keď velebne bláhal roznieťený plameň rodolásky a vzájomnosti, že vtedy to staré slovenské gymnázium bude opustenejšie, ako len voľakedy byť mohlo.

Z mŕtvého spánku oživotvoril naše gymnázium nezlomný charakter Kláštorčanov a nič iné a nik iný.

Oduševnelí horlivci chopili sa práce. Neodborníci, neprofesori. Vyučovali, koľko vedeli a vládali. Česť a sláva ich čistým snahám a večná vďaka im za ich sebaobetivosť! Veď profesorov vtedy ani inde nebolo.

Dnes už naše gymnázium je obsluhované odborníkmi. Ich služba ale i dnes vyžaduje sebaobetu pre nedostatok miestností. Úfame, že vysoká vláda svojou pomocnou rukou učiní koniec našim trápeniam.

J. Lendvai

I.

Profesorský sbor

A. Zmeny

Zo sboru vystúpili: Na konci šk. roku 1928-29 doč. správca **Eduard Bielek**, počas šk. roku 1929-30 zat. prof. **Albín Ďurana** bol preložený na št. reál. gymn. v Trnave; **Anton Jánošík**, zat. prof., bol vymenovaný na kat. gymn. v Malackách.

Do sboru pristúpili: Na začiatku šk. roku 1929-30 univ. prof. **Ján Lendvai**, bol menovaný za riaditeľa ústavu; **Bruno V. Ripka**, s. prof., **Albín Ďurana**, zat. prof. (od 1. X. do 15. IX.); s. prof. **Ján Cachovan**; **Klaudia Štefková**, s. prof. (od 1. XI. 1929).

B. Sbor na konci šk. roku 1929-30.

1. **Ján Lendvai**, riaditeľ. Učil L. I₆ II₆. 12 hod. týždenne.
2. **Ján Cachovan**, s. prof., učil M. I₄ II₃ III₃ V₃, F. III₃ IV₂, Dg. VI₂; 20 hod. týždenne. Triedny V. triedy, správca zbierok pre fyziku.

3. **Kornel Ďurana**, z. prof. a tajomník gymnázia. Učil M. IV₃ VI₃ VII₃, F. VII₃, Ch. V₂ VI₂, Dg. VII₂, od 1. II. 1930 T. (VI-VII₂); 20 hod. týždenne. Triedny VII. triedy, správca sbierok pre chemiu a matematiku.

4. **Štefánia Gorková**, z. prof., učila D. II₂ III₂ V₃ VI₃ VII₃, Z. I₂ II₂ III₂, T. (dievč.) I—VII₂. Triedna II. triedy, správca sbierok zeme-dejepisných.

5. **František Hrušovský**, def. prof., učil L. IV₆ VI₄ VII₄, D. IV₂, Z. V₁ VI₂; 19 hod. týždenne. Triedny IV. triedy, správca profesorskej knižnice.

6. **Jano Hollý**, s. prof., od 1. mája 1930 učil predmetom prof. Kornela Ďurana, ktorý nastúpil zdravotnú dovolenú.

7. **Juro Krutek**, výp. učiteľ pre kreslenie a telocvik, učil K. I₃ II₃ III₂ IV₂, Kp. I₁, T. I-II₂ III₂ IV₂ V₂; 20 hod. týždenne. Správca sbierok pre kreslenie a telocvik.

8. **Jakub Petráš**, s. prof., učil L. III₆, P. I₂ II₂ V₂ VI₂ VIII₂, Z. IV₂ VII₂, Ch. IV₂; 22 hod. týždenne. Triedny III. tr., správca prírodopisných sbierok.

9. **Maria Polóniová**, sml. prof., učila N. I₄ II₄ III₄ IV₃ V₂ VI₂ VII₂; 22 hod. týždenne. Správca žiakovskej knižnice.

10. **Bruno V. Ripka**, z. prof., učil Sl. V₃ VI₃ VII₃, Fr. V₆ VI₃ VII₃; 22 hod. týždenne. Triedny VI triedy.

11. **Robert Róm**, prof. náboženstva, učil Nb. I₂ II₂ III₂ IV₂ V₂ VI₂ VII₂, L. V₄, Ph. VII₂; 20 hod. týždenne. Exhortátor ústavu.

12. **Klaudia Štefková**, s. prof., učila Sl. I₄ II₄ III₄ IV₄; 16 hod. týždenne. Triedna I. triedy.

Školník: Jozef Hrdina.

II

Krónika

Školský rok započal sa 2. sept. 1929, kedy boli prevedené dodatočné prijímacie a opravné zkúšky.

3. sept. „Veni Sancte“. Riadne vyučovanie započalo sa 4. sept.

Dňa 11. sept. bol usporiadaný výlet na hrad Zniov so všetkými žiakmi ústavu pod vedením celého prof. sboru.

15. sept. bol vymenovaný zat. prof. tunajšieho ústavu Albin Ďurana na štátne r. gymnázium v Trnave.

Dňa 21. sept. pristúpilo žiactvo k sviatostiam pokánia.

27. sept. oslávil ústav milénium smrti sv. Václava. Slávnostnú reč vydržoval prof. R. Róm.

21. okt. spomienka na 50 ročné jubileum vynálezu žiarovky T. A. Edisonom.

26. okt. dôstojne bolo oslávené 11. výročie oslobodenia. Po slávnostných bohoslužbách bola slávnosť v budove gymnaziálnej. Po zaspievaní hymien slávnosť zahájil prof. Hrušovský, po čom študentský sbor zaspieval pieseň „Kto si rodom Slovák“. Význam sviatku predniesol Aladár Šinský, žiak VII. tr. Za tým recitovala Maria Dostálová, ž. VII. tr. Kréméryho „Svät Slovensko, svät!“ a Ondr. Vestenický, ž. VII. tr. Kuzmányiho „Do zbroja Slovania!“ Slávnosť zaklúčila pieseň Schneidera-Trnavského „Bože čoš ráčil“.

28. okt. vydržoval samovzdelávajúci krúžok Martina Čulena umelecký večierok pod vedením prof. Br. Ripku.

30. okt. oslava Martinskej deklarácie.

11. nov. nastúpila službu novovymenovaná s. prof. Klaudia Štefková.

30. nov. usporiadal samovzdelávací krúžok Martina Čulena pod vedením prof. Br. Ripku divadelné závody medzi VI. a VII. triedou. Individuálnym

vítazom bol uznaný Ondrej Vestenický, žiak VII. tr., ktorý obdržal 500 Kčs na študijné potreby. Čelnejší občania Kláštora pod Znievom složili obidvom triedam obnos 900 Kčs okrem vyššie uvedenej odmeny, ktorý bol určený ako výletný fond pre závodiacu VI. a VII. triedu.

8. dec. mal prednášku prof. Jakub Petráš „O včelárstve a jeho hospodárskom význame“.

12. dec. mal večernú prednášku v prírode „O telesách nebeských“. — Prednášky sa zúčastnili žiaci III. a IV. triedy.

14. a 15. dec. pristúpilo žiactvo k sviatostiam pokánia.

15. jan. zomrel v trnavskej nemocnici Ondrej Siegel a dňa 16. jan. Rudolf Michalčík v nemocnici v Brezne. Obidvaja boli žiaci IV. triedy. Príčina smrti bol týfus.

16. febr. predniesli žiaci divadelnú hru Jána Lendvai: „Sedmikráska“, činohru v troch dejstvách.

3. marca z príležitosti 80. narodenín pána prezidenta usporiadal ústav „Večierok slovanských piesní“. O význame slávnosti prehovoril prof. Ripka, vyzdvihnúc T. G. Masaryka ako Slovana a hlásateľa humanizmu.

7. marca tiež z príležitosti 80. narodenín pána prezidenta konala sa školská slávnosť, zahájená štátnymi hymnami s preslovom prof. Kornela Ďurana a recitáciami žiakov. O význame revolučnej činnosti pána prezidenta prednášal A. Šinský, žiak VII. tr. Oslava zakončená bola Smetanovým „Heslom“.

26. febr. usporiadal samovzdelávací krúžok Martina Čulena pamätnú oslavu 75. výročia tlačenia prvej slovenskej knihy v Štúrovej slovenčine. Rečnil prof. Br. Ripka, zo žiakov Peter Krištúfek, žiak VI. triedy. Príležitostné básne recitovali: O. Vestenický a M. Dostálová, žiaci VII. tr.

11., 12. a 13. marca previedol na ústave všeobecnú inšpekciu hlavný školský radca krajinský inšpektor Matúš Stolárik, pod predsedaním ktorého 13. marca zadržaná bola mimoriadna pozada prof. sboru.

4. marca samovzdelávací krúžok riadil pietnú slávnosť zomrelému Jaroslavovi Vlčkovi.

1. apr. vykonal na ústave odbornú inšpekciu odb. inšpektor telocviku Bohumil Tesař.

3. apr. navštívil ústav a konal inšpekciu odb. inšpektor kreslenia J. Vidra.

4. apr. na schôdzi samovzdelávacieho krúžku prehovoril prof. Ripka o živote a diele A. Jiráka.

5. apr. pristúpilo žiactvo k sv. spovedi.

7. apr. prednášal žiactvu o tuberkulóze škol. lekár p. dr. Alojz Diaz.

12. apr. prof. K. Ďurana nastúpil zdravotnú dovolenú pre ťažké ochorenie, takže do konca školského roku jeho predmetom vyučoval s. prof. Jano Holly.

1. mája nastúpil službu prof. J. Holly namiesto ochorelého prof. K. Ďurana.

21. mája boli žiaci na exkurzii v Turč. Sv. Martine, kde si pozreli v tamjšom pivovare výrobu piva a vykonal tiež prehliadku Slovenského Národného Múzea.

31. mája zomrel žiak V. triedy Fr. Kardoš v nemocnici v Turč. Sv. Martine po ťažkej operácii žalúdka.

14. mája navštívil ústav náš pán minister školstva a nár. osvetu dr. Ivan Dérer. Svojou návštevou naplnil nás nádejou, že tomuto starému slovenskému ústavu pre hmotné nedostatky zahynúť nedá.

Toho istého dňa usporiadal samovzdelávací krúžok pod vedením prof. J. Cachovana zábavný večierok. Čistý zisk bol venovaný na stavbu novej budovy gymnázia.

15. júna zahrali žiaci so žiackou jedenástkou r. r. gymnázia z Turč. Sv. Martina futbalový zápas.

21. júna bola slávnosť sv. Alojza, patróna mládeže, kedy pristúpili žiaci k sviatosti pokánia.

24. júna konal inšpekciu vyučovania náboženstva p. biskupský komi-sár dr. Silvester Jung.

25. až 27. júna bola vychádzka do Demänovských jaskýň, do Orav-ského Podzámku a do Ľubochne.

28. júna bolo slávnostné Te Deum.

III.

Sbierky učebných pomôcok

K zväčšeniu a doplneniu sbierok učeb. pomôcok poskytol Patronát ú-stavu 8000 Kčs. Ich stav na konci šk. r. 1929-30 je tento:

profesorská knižnica	534	inv. čísiel, prírastok	76	inv. čísiel		
žiakovská knižnica	307	48		
sbierky zeme-dejepisné	32	5		
.. prírodopisné	441	265		
.. fyzikálne	146	27		
.. chemické	189	107		
.. matem.-geom.	28	7		
.. pre kreslenie	21	2		
.. pre telocvik a hry	25	5		

IV.

Podpory ústavu a žiactva

Slovenskí katolícki i nekatolícki vlastenci s podivnou veľkodušnosťou počas celého školského roku prispievali svojimi milodarmi k udržovaniu a za-riadeniu ústavu. Výkaz týchto šlachetných darcov s ich viacisícovým počtom je na tomto úzkom mieste nemožný. Obnos tejto podpory počas tohto škol-ského roku činí:

Krajinský úrad udelil subvenciu na tento školský rok v obnose 155.000 Kčs, milodary 45.897 Kčs, ofery 1908 Kčs. Vdp. Karol Vojtušák, archidia- kon, dal 200 Kčs usilovným a nábožným žiakom. Úspory z „Rozvoja“ 120 Kčs. Z Pálffyovskej štipendie obdržal jeden žiak 700 Kčs. Štipendium z krajinské- ho úradu dostalo 11 žiakov v obnose 12.500 Kčs.

V.

Študentské združenia

A. Samovzdelávací krúžok Martina Čulena

Krúžok viedol prof. Bruno Ripka. Riadnymi členmi krúžku boli žiaci V., VI. a VII. triedy, prispievajúcimi žiaci IV. triedy. Za funkcionárov boli zvolení títo: predsedom Štefan Mrkva VII. tr., podpredsedom Peter Krištúfek

VI. tr., tajomníkom Aladár Šinský VII. tr., pokladníkom Maria Dostálová VII. tr., vzdelávateľom Ladislav Kovačík VII. tr., knihovníkmi Ján Gašinec a Edo Lerner, oba VI. tr., zapisovateľom Ján Zajác VI. tr., revizormi účtov: Cecilia Kolníková a Jozef Halmoš, oba VI. tr., hospodárom Gejza Gazdík V. tr., náhradníkmi Jozef Micek VII. tr. a Arnold Vacho VI. tr.

28. októbra usporiadal krúžok čajový večierok s umeleckým programom. Popri nadšených spevoch, nacvičených prof. K. Ďuranom, významenali sa recitátori a herci v podarenej aktovke: „Opustená“. Režiu tohoto kusu viedol prof. Ripka.

Už o mesiac pozdejšie sriadil krúžok III. akademiu. V rámci akadémie boli divadelné závody medzi VI. a VII. tr., za režie prof. Ripku a prof. Cachovana. Závody boli pretkané piesňami, nacvičenými dirigentom mužského sboru prof. K. Ďuranom. Sexta zahrála francúzsky kus: „Natáča sa“ od De Wilneda, septima veselohru „Pánik“ od Ferka Urbánka. Juri udelilo rovnaké ceny obom závodiacim triedam, keďže ich sily a dovednosť boli rovnaké.

16. febr. 1950 krúžok zahrál divadelný kus: „Sedmikráska“ od Jána Lendvaiho. Úspech bol nad očakávanie za režie prof. kruhvedúceho. Ziactvo vzdalo hold autorovi tohoto kusu.

Koncom februára, na oslavu Štúrovho hnutia a vydania prvej slov. básnickej zbierky Janka Francisci Rimavského: „Svojim vrstovníkom“: krúžok usporiadal spomienkovú slávnosť k ucteniu veľkolepého činu a tejto vzácnnej pamiatky. V dvoch prednáškach bola dôkladne vystihnutá celá činnosť školy Štúrovej, zvlášte však oddaného jej stúpenca Janka Francisci Rimavského.

3. marca usporiadal krúžok z príležitosti 80. narodenín pána prezidenta „Večierok slovanských piesní“, príležitostnú reč povedal a tiež spevy nacvičil kruhvedúci prof. B. Ripka.

Pietnú spomienku úmrtia nášho národného hrdinu M. R. Štefánika krúžok spolu i so skautmi oslávil dňa 3. mája večer zapálením vatry.

14. júna zahráli členovia krúžku V. tr. jednoaktovku „Blázinec v prvom poschodí“, za režie prof. Cachovana. Program bol doplnený sólovým výstupom a rôznymi zábavnými podnikmi. Po divadle bola tanečná zábava. Zisk z podnikov bol venovaný na stavbu novej školskej budovy.

Zisk z podnikov krúžku bol venovaný jednak na väzbu starých a zakúpenie nových kníh do krúžkovej knižnice a jednak na sriadenie jazz-bandu.

Pri všetkých krúžkových podnikoch a verejných vystúpeniach nepostrádateľným dekoratórom bol akad. maliar prof. Juro Krutek. Za jeho neúnavnú prácu mu krúžok touto cestou prejavuje čo najúprimnejšiu vďaku.

B. Katolícky skauting

Tunajšia odbočka slov. kat. skautov, ako mladá, len vznikajúca, kráčala ruka v ruke s miestnym I. oddielom Sväzu junákov R. Č. S. Bola založená len nedávno, dňa 23. marca 1950, br. Ondrejom Čelkom z Bratislavy, takže nemohla zdolať, čo mala na programe. Predsa však svojimi častými schôdzami a vychádzkami do krásneho okolia znievského dostála svojmu úkolu. Pripravila dokonale pôdu pre budúci školný rok, hlavne však pripravila a naučila „krdel svalnatých detí“ k práci a povinnosti.

Prihlásených členov bolo vyše 50, avšak registrovaných len 20. Z nich asi päť sa prihlásilo na spoločný letný tábor, takže na budúci školský rok bude mať odbočka zkusených skautov-funkcionárov.

VI.
Štatistický prehľad žiactva

	T r i e d a							Spolu
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	
1. Počet								
Koncom šk. r. 1928—29	14	27	41	26	33	24	—	165
Na počiatku šk. r. 1929—30	38	18	27	54	25	44	24	232
Behom šk. roku pristúpilo	—	—	—	—	2	5	—	7
Celkom bolo prijaté	38	18	27	54	27	49	24	237
2. Z tých prijatí								
Po prijímacej zkuške	35	3	1	6	1	1	2	49
Tunajší postupujúci	—	10	18	34	16	27	14	119
Tunajší opakujúci	2	1	3	2	—	7	—	15
Cudzí postupujúci	—	2	3	5	9	9	6	34
cudzí opakujúci	1	2	2	7	1	5	2	20
Počas šk. roku vystúpili	2	1	1	1	2	—	—	7
Zomreli	—	—	—	2	1	—	—	3
Počet na konci šk. roku	36	17	26	51	24	49	24	227
V tom je žiakov riadnych	32	15	19	35	22	27	19	169
žiačok riadnych	4	2	5	2	2	1	2	18
privatistov	—	—	2	14	—	21	3	40
3. Rodisko								
Kláštór pod Znievom	5	2	3	6	1	—	1	18
Ostatné Slovensko	31	13	20	40	21	46	22	193
Čechy	—	—	—	1	—	—	—	1
Cudzina	—	2	3	4	2	3	1	15
4. Bydlisko								
V mieste u rodičov	7	4	4	9	1	1	2	28
V mieste na súkr. byte	29	13	20	27	23	27	19	158
Pešo dochádzali	—	—	—	1	—	—	—	1
Mimo Kláštora p. Zn. (priv.)	—	—	2	14	—	21	3	40
5 Štátna príslušnosť								
Česko-slovenská republika	36	17	26	51	24	49	24	227

	T r i e d a							Spolu
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	
6. Materinská reč								
Slovenská	34	17	25	46	24	46	25	215
Česká	—	—	—	1	—	—	—	1
Nemecká	2	—	1	2	—	1	—	6
Maďarská	—	—	—	2	—	2	1	5
7. Náboženstvo								
Rímsko katolíci	36	17	25	49	24	49	21	222
Grécko katolíci	—	—	—	—	—	—	1	1
Evanjelíci aug. vyzn.	—	—	—	2	—	—	2	4
8. Vek								
Narodení roku 1901	—	—	—	—	—	—	1	1
" " 1904	—	—	—	—	1	1	—	2
" " 1907	—	—	—	—	1	1	1	3
" " 1908	—	—	—	—	—	1	2	3
" " 1909	—	—	—	1	—	4	3	8
" " 1910	—	—	—	1	—	5	8	14
" " 1911	—	—	—	9	5	16	5	35
" " 1912	—	—	2	8	7	17	2	36
" " 1913	1	—	5	11	3	3	2	25
" " 1914	3	4	7	13	5	1	—	33
" " 1915	1	6	6	8	2	—	—	25
" " 1916	5	2	4	—	—	—	—	11
" " 1917	8	5	2	—	—	—	—	15
" " 1918	15	—	—	—	—	—	—	15
" " 1919	3	—	—	—	—	—	—	3
8. Platy od žiakov								
Školné platili po 200— Kčs .	36	17	25	36	22	25	22	185
Školné platili po 100— " .	—	—	—	15	—	7	—	22
Oslobodení boli	—	—	1	—	2	17	2	22
Školné činilo	7.200	3.400	5.000	8.700	4.400	5.700	4.400	38.800
Zápisné s prís. na uč. pomôcky	1.620	765	1.170	2.395	1.080	2.205	1.080	10.315
9. Klasifikácia								
<i>a) Dodatok ku šk. r. 1928—29</i>								
Prí opravnej zkuške obstáli . .	—	1	5	2	3	1	—	12
Prí opravnej zkuške neobstáli .	—	—	2	—	1	1	—	4

	Trieda							Spolu
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	
K opravnej zkúške neprišli	—	—	1	—	—	—	—	1
Celkový výsledok na konci šk. r. 1928-29.								
Výborne spôsobilí	5	7	10	4	2	3	—	31
Spôsobilí	7	16	26	19	29	13	—	110
Nespôsobilí	2	4	3	3	1	2	—	15
Neklasifikovaní	—	—	2	—	1	6	—	9
<i>b) Na konci šk. r. 1929-30:</i>								
Výborne spôsobilí	7	2	4	9	2	3	2	29
Spôsobilí	21	13	21	35	15	20	11	136
Opravné zkúšky majú	2	2	—	4	7	6	9	30
Nespôsobilí	6	—	—	3	—	3	2	14
Neklasifikovaní	—	—	1	—	—	17	—	18

VII.

Menoslov žiakov

Žiaci označení hviezdíčkou sú výborne spôsobilí. Mesto za menom žiaka je rodisko a v zátvorke terajšie stále bydlisko. Žiaci uvedení v hranatej zátvorke vystúpili z ústavu.

I. trieda

1. Alfonz Berényi, Chynorany; 2. Štefan Boška, Dolná Trnávka; 3. Ignác Buček, Nesluša (Zakočie); 4. Ladislav Comorek, Turzovka; 5. *Alojz Čerba, Nadošany; 6. Etela Dunišová, Eubochna; 7. Hugo Farkaš, Šaštín; 8. Ján Giňovský, Kláštor pod Znievom; 9. Viliam Guber, Turček (Štub. Teplice); 10. Ján Havran, Slovenská Lupča (Závodka nad Hronom); 11. Pavol Holka, Turzovka; 12. Ján Ivák, Prostredný Sliač; 13. Anton Jančo, Sedliacka Dubová; 14. Eugen Jasovský, Prochota (Nadošany); 15. Pavol Jasovský, Prochota (Nadošany); 16. Nandor Keller, Bystrá; 17. Anton Kliment, Nadošany; 18. Štefan Kliment, Nadošany; *Miloslav Láni, Slovesné Pravno (Kláštor pod Znievom); 20. Juraj Mazanec, Citoriany (Kláštor pod Znievom); 21. Pavol Mazanec, Kláštor pod Znievom; 22. František Mravec, Lopej; 23. Viliam Palusík, Horný Vodišov; 24. Ivan Pajdušák, Radošovce (Srobarová); 25. Anna Pišková, Kláštor pod Znievom; 26. Ivan Siráň, Turč. Sv. Martin; 27. Viliam Sobol, Ráztoka; 28. *Anton Šedivý, Búrsky Sv. Mikuláš; [29. Daniel Šišan, Kláštor pod Znievom]; 30. Ferdinand Šmidt, Žarnovická Dolina; 31. *Jozef Svancár, Kysucké Nové Mesto; 32. Maria Uhliariková, Kláštor pod Znievom; 33. František Uhrín, Dolné Krškany; 34. *Ján Varga, Dalmad; 35. František Vereš, Kláštor pod Znievom; 36. *Emilia Volková, Lazany; 37. *Jozef Lykavčan, Vyšný Sliač.

II. trieda

1. Sebastian Banovič, Mást; 2. Milan Benčo, Stredný Sliač; 3. Gabriel Bitarovský, Pravotice; [4. Vincent Čmelík, Turzovka]; 5. *Ladislav Erdei, Liptovský Sv. Mikuláš; 6. *Lukáč Gajdoš, Zámotie; 7. Anna Gatialová, Kláštor pod Znievom; 8. Ladislav Gurský, Dolné Turecko (Bardiov); 9. Viktor Lobôtka, Veľké Hostie; 10. Matúš Longauer, Mošovce; 11. Jozef Miazdra, Blairswille (Amerika) Kláštor pod Znievom; 12. Anna Miazdrová, Blairswille (Amerika), Kláštor pod Znievom; 13. Ján Olejník, Ružomberok (Kláštor pod Znievom); 14. Mikuláš Paquor, Lopej; 15. Ignác Pietrík, Pravotice; 17. Michal Šinský, Pravotice; 17. Ladislav Šuška, Turzovka; 18. Alojz Zborka, Holič pri Morave.

III. trieda

1. Alexander Baláž, Vieska; 2. Ján Belan, Dekýš; 3. Julius Čuberka, Holič; 4. Ján Gibala, Detvianská Huta; [5. Štefan Galány]. 6. Viktoria Hakoľová, Lazany; 7. Maria Horníková, Kláštor pod Znievom; 8. *Ladislav Hraško, Lopej; 9. Maria Hulová, Minsk (Rusko), Kláštor pod Znievom; 10. Dezider Janda, Rohov; 11. Jozef Kardoš, Žabokreky nad Nitrou; 12. Štefan Kočiš, Černá Hora (Poľsko), (Bartošovce); 13. Jozef Kúdeľa, Čajkov; 14. Kamil Kyselý, Holič pri Morave; 15. Jozef Lacek, Dolná Tižina; 16. Jozef Lopata, Matiašovce; [17. Alojz Matúšek]; 18. *Ján Nichta, Čajkov; 19. Štefan Nosko, Bardix (USA.), Závodka nad Hronom; 20. Helena Nováková, Kláštor pod Znievom; 21. Ladislav Oravec, Rychvald; 22. Emil Raška, Turzovka; 23. *Vladislav Šmidt, Mošovce; 24. *František Schvarc, Jacovce; 25. Juraj Šebo; 26. Ján Vdovják, Javorina; 27. Izidor Volek, Vlčkovany (Radošovce); 28. Ľudmila Pajdušáková, Radošovce (Kláštor pod Znievom).

IV. trieda

1. Dezider Absolon, Veľká Suchá (Muráňská Dlhá Lúka); 2. Viliam Bakala, Kláštor pod Znievom; 3. Konrád Bárdoš, Budapešť (Ružomberok); 4. Rudolf Blizner, Stará Ľubovňa (Ľubochňa); 5. Juraj Bouček, Praha-Karlín (Nitra); 6. Ján Bouček, Nesluša (Zákopčie); 7. Margita Buocová, Kláštor pod Znievom; 8. Ján Debnár, Kláštor pod Znievom; 9. Albín Doval, Norovce; 10. Milan Duchoň, Kláštor pod Znievom; 11. Teodor Dubovský, Rakovice; 12. Rudolf Dusík, Boleráz; 13. Bohuš Ďanovský, Slovenské Pravno; 14. *Jozef Ďurkovič, Modrý Kameň; 15. Jozef Evinic, Stará Turá; 16. Štefan Fogelton, Prievidza; 17. Stanislav Galbavý, Varašúr; 18. *Andrej Galík, Rokitov; 19. Alojz Hajach, Valašská Belá (Šaštín); [20. Karol Holbay, Topolčany]; 21. Ján Horička, Kláštor pod Znievom; 22. Brúno Chrenko, Otrhánky; 23. Ignác Kákoš, Chynorany; 24. Michal Kemp, Sebechleby; 25. *Anton Kližan, Skačany; 26. Ján Kozák, Poprad; 27. Rehor Králik, Čavoj; 28. Tibor Kredásus, Veľký Lipník (Kubachy); 29. Jozef Kriván, Vyhne (Hlohovec); 30. Jozef Krutek, Lazany; 31. Vojtech Letko, Krompachy; 32. Vendel Lukačka, Chynorany; 33. *Ján Magula, Bratislava; 34. *Bedrich Mattvašovský, Lednička; 35. Vladislav Matuľa, Kláštor pod Znievom; 36. Rudolf Michalčík (†) Zámotie; 37. *Pavel Mrafla, Süttö (Maďarsko), Kláštor pod Znievom; 38. *Karolína Mrafková, Süttö (Maďarsko), Kláštor pod Znievom; 39. Dezider Nižňanský, Závody (Brodské); 40. Viliam Papp, Jazerný Narážd; 41. Ladislav Peller, Handlová; 42. *Štefan Reinberger, Salgó Tarjan (Handlová); 43. Jozef Sitek, Podbiel; 44. Ladislav Schrott; 45. Tibor Strnisko, Pezinok; 46. Anton Škorec, Horné Naštice; 47. Alojz Vachan, Beregseg; 48. Ladislav Várady, Rybány (Bánovce); 49. Anton Včelka, Lakšárska Nová Ves; 50. Karol Veber, Omšená (Kys. Nové Mesto); 51. Titus Zeman, Vajnory; 52. *Ján Žabka, Zámotie; 53. Anton Sýkora, Malženice; 54. Ondrej Siegel (†) Suchá nad Parnou.

V. trieda

1. Michal Čanecký, Skalité; 2. Ján Čerba, Nadošany; 3. Jozef Doval, Jacovce; 4. Gejza Fitcel, Knapsak (Brusno); 5. Jozef Gabaš, Valašská Belá; 6. Gejza Gazdík, Podrečany (Brezno); 7. Ján Herr, Valča; [8. Viliam Húska]; 9. Fraňo Kardoš (†) Kláštor pod Znievom; 10. Ondrej Kojiar, Búr, Sv. Jur; [11. Gejza Kramár, Cífer]; 12. Bernardína Kubiková, Radošovce; 13. Ján Kubiš, Budapešť (Bratislava); 14. Juraj Lackovič, Beluša; 15. Maria Leitmanová, Lazany (Pavlovce nad Uhom); 16. *Alexander Mikuš, Oresko (Radošovce); 17. Ladislav Mišák, Lúky (Veľká Divina); 18. Hubert Orthofer, Fačkov (Necpaly); 19. Jozef Sabo, Mást; 20. Albín Sokolík, Dolné Naštice; 21. Valent Šinský, Dolné Naštice; 22. Miloslav Šišan, Kláštor pod Znievom; 23. Anton Škorvánok, Zástranie; 24. Ján Šrámka, Horné Vestenice; 25. Jozef Vajda, Vyšný Sliach (Nemecká Lupča); 27. Štefan Trstenský, Trstená; 28. Šišila Jozef, Sv. Mara (pri Lipt. Sv. Mikuláši).

VI. trieda

1. Vojtech Babulík, Nemšová; 2. Vojtech Bittner, Mestečko; 3. Karol Cielontko, Mor. Sv. Ján; 4. František Dočolomanský, Sv. Jur; 5. Pavel Drgoň, Trakovice; 6. František Drinka, Búr, Sv. Peter; 7. Ján Dusík, Boleráz; 8. Štefan Fabera, Broďany; 9. Anton Figura, Čimhová; 10. Ondrej Frankovský, Zubrohlava; 11. Ján Gašinec, Runinská; 12. Alexander Hirner, Smolenice; 13. Ján Chrenko, Otrhánky; 14. Vítazoslav Igonda, Rajec na Slov.; 15. Arnošt Jakubička, Čermany; 16. Arnošt Kasala, Dolné Naštice; 17. Cecilia Kolníková, Šarfia; 18. Štefan Krajčovič, Trakonice; 19. Peter Král, Hochštejno; 20. Ján Krompaský, Veľká Franková; 21. František Kubala, Vrbové; 22. Edmund Lerner, Čierny Váh; 23. Anton Macák, Vyštuk; 24. Michal Matuľa, Šaštín; 25. Alojz Meliško, Handlová; 26. Alexander Mičieta, Veľké Rovné; 27. Augustin Monemann; 28. Ladislav Pisca, Podolie; 29. František Renner, Zvo-

len: 30. Robert Rovenský, Viedeň (Rarbok); 31. Sylvester Sabo, Valtašura; 32. Karol Sitkey, Zvolen; 33. Julius Sklárš, Hobgart (Revúčka); 34. Rudolf Slezák, Špačince; 35. František Szabo, Šaľa n. Váhom; 36. Stanislav Štefko, Odessa (Rusko), Kláštor pod Znievom; 37. Štefan Škorec, Horné Naštice; 38. Jaroslav Tankuljak, Medzibrodie n. Oravou; 39. František Uherek, Holič pri Mor.; 40. Štefan Vlachovič, Nádaš; 41. Arnold Vacho, Fedýmeš n. Žitavou; 42. Jozef Volek, Veľké Šúrovce; 43. Ján Zajác, Sedliacka Dubová; 44. Alojz Žemla, Trakovice; 45. *Peter Krištúfek, Jablonica; 46. Ján Gomboš, Chicago (Kežmarok); 47. Tibor Varšányi, Spišské Podhradie; 48. Jozef Zboja, Trstená; 49. Ondrej Zahradník, Jablonov.

VII. trieda

1. Olivier Bečer, Zvolen; 2. Ľudevít Čapka, Šaľa; 3. *Maria Dostálová, Prievidza (Kláštor pod Znievom); 4. Margita Duchoňová, Kláštor pod Znievom; 5. Ján Gabaš, Valaská Belá; 6. Ignác Hrubý, Nesluša; 7. *František Chmel; 8. Florian Konečný, Radošovce pri Holiči; 9. Filip Kopál, Veľké Kršteňany; 10. Ladislav Kovačík, Horný Kereškýn; 11. Edmund Markovič, Topoľčany; 12. Štefan Mathaidesz, Golčaltov (Rédová); 13. Jozef Micek; 14. Štefan Mrkva, Mást; 15. Alfonz Paulen, Malé Bedzany; 16. Tibor Peška, Špačince (Pustý Fedýmeš); 17. Teodor Polóni; 18. Imrich Prokopec, Slov. Meder; 19. Julius Pružinský, Nitra; 20. Rudolf Šikuta, Sološnica (Malacky-Kiripole); 21. Aladár Šinský, Dolné Naštice; 22. Ondrej Vestenický, Veľké Ostratice; 23. Ignác Vlčák, Zakamenné.

VIII.

Náveštie na školský rok 1930 – 31

1. Zápis a prijímacie zkúšky do I. triedy konajú sa v dňoch 28. júna a 1. júla 1930. Zápis je od 8—10. hod., potom prijímacia zkúška. Výnimočne môže riaditeľstvo ústavu povoliť túto prijímaciu zkúšku po prázdninách na odôvodnenú žiadosť (s 5 Kčs kolkom) podanú na riaditeľstvo najneskôr do 5. júla 1930. K zápisu do I. triedy prídu žiaci vo sprievode svojich rodičov (zástupcov) a predostnú svoj rodný a domovský list a výročné vysvedčenie z ľudovej školy.

2. Zápis žiakov tunajšieho ústavu, ktorí budú vo svojich štúdiách pokračovať, je 28. júna 1930 o 9. hodine v učebniach, v ktorých boli tohoto roku.

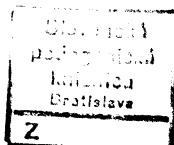
3. Prijímacie zkúšky do vyšších tried budú 28. júna a 1. júla. Žiakov, ktorí sa nemôžu zo závažných dôvodov podrobiť tejto zkúške, môže riaditeľstvo k tejto zkúške pripustiť po prázdninách, dňa 1. sept. 1930, ak si podajú žiadosť najneskôr do 10. júla 1930.

4. Do 10. júla 1930 majú si podať prihlášku aj žiaci iných stredných škôl, prestupujúci na náš ústav. Pri prestupe z ústavu iného typu potrebné doplnovacie zkúšky budú sa konať 1. sept. 1930 od 8. hod. rannej.

5. Opravné a dodatočné prijímacie zkúšky budú sa konať dňa 2. septembra 1930.

6. Školským rokom 1930-31 otvorí sa pri našom ústave ô s m a trieda.

Dňa 2. sept. 1930 ráno o 8. hod. bude slávnostné „Veni Sancte“ a pravidelné vyučovanie započne sa dňa 5. sept. 1929 o 8. hodine rannej. Zápisné a iné prijímacie poplatky zaplatia žiaci v septembri.

73774

KLASIFIKACIJA
DOKUMENTA SV. VOJTECHA
V TENOVE.